

Lapkričio 22-23 dienos Prancūzijos uostamiesčiui Havrui – neeilinės. Į keltą dvi dienas buvo talpinami artėjančių metų Dakaro ralio dalyvių visureigiai, motociklai, techniniai sunkvežimiai, žurnalistų automobiliai ir kitos transporto priemonės. Viso jų – keli šimtai, o tarp jų – ir keliolika lietuviškų.

Patikra - supaprastinta

Lietuviškos komandos (Antano Juknevičiaus, Benedikto Vanago ir Vaidoto Žalos) Dakaro ralyje naudos po keturias transporto priemones: sportinį visureigį, techninės pagalbos sunkvežimį bei du komandos narių visureigius, o motociklininkų Balio Bardausko ir Arūno Gelažninko komandos kuklesnės. B. Bardauskas dalyvauja specialioje „Originals by Motul“ įskaitoje, kurioje techninė pagalba iš šalies negalima – remontuoti motociklus gali tik patys dalyviai, o jiems padėti gali kiti šios įskaitos dalyviai.

Į keltą, kuris jau artimiausiomis dienomis paliks Havrą ir gruodžio pabaigoje pasieks Peru uostą Kaljao, buvo pakrauti ir nepriklausomų žurnalistų automobiliai. Vienas jų – „iGo2Dakar“ projekto „Nissan Navara“ pikapas.

„Šiemet visi formalumai labai paprasti, viskas vyksta greitai. Mes automobilį į keltą pridavėme vos per 30 minučių. Keli antspaudai registracijos knygelėje, lipdukai ir automobilis – uždaramė parke. Bene svarbiausia dalis čia – automobilio draudimas. Labai padėjo partneriai „If“, padėję sutvarkyti tiek mūsų pačių, tiek automobilio draudimo formalumus tolimoje Pietų Amerikos šalyje“, – pasakojo vienas projekto „iGo2Dakar“ dalyvių Mindaugas Plukys.

Papildomai yra tikrinami automobilio svoris bei aukštis – pavyzdžiui, „Nissan Navara“ aukštis yra 191 cm, o nuo 200 cm kelionė keltu kainuotų 1 500 Eur daugiau. Analogiškai ir su automobilio kėbulo ilgiu, svoriu bei kitais duomenimis. M. Plukys juokavo, kad jeigu pikapo aukštis būtų per didelis, jie būtų sumažinę padangų slėgį ir taip keliais centimetrais pažeminę.

Lenktynininkai atvyksta retai

Sportininkai tiksliai numatytu laiku turi pradėti registracijos procedūras. Todėl dvi lietuvių komandos savo techniką pridavė 22 dieną, o B. Vanago – 23.

Nors į Havrą atvyksta visi greičiausi europiečių automobiliai, pačių sportininkų – mažuma. Jiems dalyvavimas nėra būtinas – pagrindiniai formalumai turi būti atliekami prieš 2019-ųjų Dakaro ralio startą Peru, tad į Havrą atvyksta tik didžiausi entuziastai. V. Žala pats

atvairavo autovežį, ant kurio buvo pakrautas jo sportinis visureigis ir du žurnalistų automobiliai, o A. Juknevičius atvyko pasidairyti bei pasisveikinti su seniai matytais pažįstamais.

Pasak M. Plukio, šiemet turėtų būti įdomu sekti „Originals by Motul“ klasę. Joje dalyvaus lietuvis B. Bardauskas, o pirmą kartą šios klasės istorijoje kartu su 30 vyrų varžysis ir dvi moterys. Jie važiuoja tradicinio ralio „Paryžius-Dakaras“ sąlygomis – be viešbučių, techninės pagalbos ir kitų komandos narių.

Motociklininkas visus savo daiktus turi sutalpinti į vieną dėžę, kurios didžiausias svoris – 25 kg. Papildomai galima turėti du atsarginius ratus ir dvi padangas. Šias dėžes iš vieno bivuako į kitą perveža organizatoriai, o viskuo kitu rūpinasi pats sportininkas – motociklo remontu, palapinės statymu stovykloje ir kitomis procedūromis. Panašiomis sąlygomis važiuodavo dalis prieš 20-30 metų vykusio Dakaro ralio dalyvių, mat Afrikoje viešbutį, internetą ir kitus civilizacijos požymius rasti kur kas sunkiau nei Pietų Amerikoje.

Kodėl Dakaro žurnalistų visureigių aukštis – mažesnis už 200 cm?

